

Fornyings, administrasjons- og kirkedepartementet
Postboks 8004 Dep
0300 Oslo

Deres ref: 13/1249

Vår ref: 13/6617 - 3

Vår dato: 12.09.13

Høring - endringer i eForvaltningsforskriften - Digital kommunikasjon som hovedregel

Vi viser til høringsnotatet med Fornyings, administrasjons- og kirkedepartementets forslag til endringer i eForvaltningsforskriften.

Høringsnotatet dreier seg hovedsakelig om de nødvendige juridiske tilpasninger i eForvaltningsforskriften i forbindelse med løsning for digital post fra forvaltningen og digital postkasse. Det er allerede foretatt de nødvendige endringer i lovhjemmelsgrunnlaget som er forvaltningsloven § 15 a og lov om elektronisk signatur.

Høringsnotatet reiser i tillegg en rekke generell problemstillinger knyttet til løsning for digital post og digitale postkasser.

Departementet har i høringsbrevet bedt spesielt om tilbakemelding på følgende tema:

- Hvordan innbyggerne skal få sin digitale postkasse
- Tilgang til innbyggernes digitale postkasse
- Ekstra elektronisk varsling dersom mottaker ikke har åpnet enkeltvedtak mv.

Arbeids- og velferdsdirektoratets tilbakemeldinger er derfor ikke bare knyttet til endringene i eForvaltningsforskriften, men også til de generelle problemstillingene. Vi har noen generelle tilbakemeldinger på høringsnotatet (se punkt 1) og deretter kommentarer til de enkelte punktene i høringsnotatet (se 2 – 15).

1. Generelt

En av utfordringene med innholdet i høringsnotatet er å få oversikt over når det drøftes endringer eForvaltningsforskriften og når løsning for digital post fra forvaltningen og digital postkasse beskrives.

KUNNSKAPSSTAB // ARBEIDS- OG VELFERDS DIREKTORATET

Postadresse: Postboks 5, St. Olavsplass // 0130 OSLO

Besøksadresse: Akersgaten 64-68 // 0180 Oslo
Tel: 21070000 // Faks: 21070001

www.nav.no //

Digital kommunikasjon som hovedregel – en forvaltningsreform

Tittelen bærer bud om en forvaltning som ikke lenger er knyttet til papiret som medium. Et slikt skifte innebærer endringer i saksbehandlingspraksis og formater som er større enn etableringen av en sikker kanal for distribusjon av dokumenter til innbyggerne. Vi savner noe mer om den forvaltningsreformen dette er, herunder også kommunikasjon mellom offentlige virksomheter. Elektronisk støttet saksbehandling og saksflyt mellom offentlige virksomheter er en forutsetning for en forvaltning som ikke lenger er knyttet til papiret.

Løsningen omfatter en-veis kommunikasjon

Offentlig sektors evne eller forpliktelse til å ta imot digital kommunikasjon er ikke behandlet i forskriften. I regjeringens digitaliseringsprogram legges det opp til toveis digital kommunikasjon med offentlige hvor målsettingen er at digital post skal overta for brevpost. Et av prinsippene i programmet er at innbyggerne og bedrifter skal få post fra forvaltningen i en sikker digital postkasse.

Løsningen gjelder en-veis kommunikasjon fra forvaltningen **til** private personer. Vi forstår det slik at privatpersoner ikke kan sende melding eller henvendelser til forvaltningen gjennom den samme forsendelseskanalen. Løsningen ligner på mange måter dagens fysiske postkasse hvor du mottar papirposten. Den digitale postkassen inneholder en «innboks» og ikke «utboks». Skal privatpersoner henvende seg til et forvaltningsorgan, så er det opp til det enkelte forvaltningsorgan å tilrettelegge for det. Vår erfaring er at våre brukere og samhandler (arbeidsgivere, tiltaksbedrifter, helsepersonell, politiet mfl) er mer interessert i en effektiv og sikker måte å kunne henvende seg til NAV. I dag bruker mange usikret e-post eller faks. Vi antar at interessen for å ta løsningen digital post i bruk vil bli større hvis private personer og virksomheter også kan sende elektronisk post **til** forvaltningen gjennom den samme kommunikasjonskanal, og ha alt samlet et sted i en postkasse (inn- og utpost).

Formål med å regulere løsning for digital post fra forvaltningen i forskrift

I utgangspunktet gjelder eForvaltningsforskriften for all kommunikasjon og saksbehandling mellom forvaltningen og publikum uavhengig av hvilke tekniske kommunikasjonsløsninger som velges. Formålet er å legge til rette for sikker og effektiv bruk av elektronisk kommunikasjon med og i forvaltningen.

Begrunnelsen for at kommunikasjonsløsningen ønskes rettslig regulert er at departementet vurderer (se høringsnotatet punkt 4.1.) at det er mest ryddig at sentrale hensyn og krav reguleres i forskrift. Det gjelder i forhold til å sikre et lovhjemlet behandlingsgrunnlag for behandling av personopplysninger og forankring av ansvar. Videre å forhindre at forvaltningsvirksomhetene inngår egne databehandleravtaler med ulikt innhold som vil være vanskelig å administrere.

Forslag til forskriftsendring omfatter endringer i en del av de generelle bestemmelser i eForvaltningsforskriften. I tillegg foreslås det særskilte bestemmelser for løsning for digital post til private og etablering av et fellesregister for digital kommunikasjon og reservasjon. Det er avvikende i forhold til hvorledes forskriften er bygget opp. Løsning for digital post til private vil være én mulig forsendelseskanal av post fra offentlige til private. En forvaltningsvirksomhet kan velge andre kommunikasjonsløsninger, som for eksempel egne portalløsninger eller andre offentlige felleskomponenter for samhandling, som eks. Altinn.

Vi stiller derfor spørsmål om løsning for digital post og postkasse burde vært regulert i en egen forskrift eller om en del av kravene burde kunne utformes slik at eForvaltningsforskriften blir mer generell og uavhengig av løsning?

Formål med å regulere løsning for fellesregister for digital kommunikasjon og reservasjon

Når det gjelder opprettelse av et nasjonalt fellesregister for digital kommunikasjon og reservasjon, så støtter vi dette og ser nødvendigheten av å få det rettslig regulert i lov og forskrift. Det vil bli en sentral felleskomponent for det offentlige og som vil få betydning utover løsningen for digital post. Ref. bestemmelsen i ny § 38 (2) «*kan benyttes i forbindelse med saksbehandling og utføring av forvaltningsoppgaver for øvrig*». Det er viktig at et slikt nasjonalt register som vil omfatte personopplysninger om mange av landets innbyggere har behandlingsgrunnlaget hjemlet i lov og forskrift.

Lokal sammenstilling av registerinformasjon og adresser fra flere kilder

Høringen beskriver at avsendervirksomheten må avgjøre om den digitale posten skal adresseres til barn eller foreldre/foresatte, på samme måte som de gjør når henvendelser sendes pr papirpost. I dag adresseres brev til umyndige barn til barnets navn v/verge, uten at verge er spesifisert som en person. Digitalisering av dette forutsetter at avsendervirksomhet har oversikt over familieforhold og vergemål. Avsender må ha systemer som kan krysse digital kontaktinformasjon med folkeregisteropplysninger og vergemål for korrekt adressering. F.eks. vil man i familier med to foreldre i dette scenarioet aktivt ta stilling til hvem som skal være barnets verge ift digital postgang.

For Arbeids- og velferdsetaten som har lokal kopi av folkeregisteret vil det være mulig å løse slike utfordringer internt. Det bør verifiseres at dette er løsbart scenario for virksomheter som baserer seg utelukkende på oppslag i registre.

Løsningen for sikker digital post fra forvaltningen og digital postkasse omfatter ikke næringslivet

Næringslivet er ikke omfattet av løsningen. Vi legger til grunn at eForvaltningsforskriften r for øvrig også gjelder for næringsvirksomheter.

I vår høringssvar av 20.12.2012 til «Digital kommunikasjon som hovedregel» bemerket Arbeids- og velferdsdirektoratet at det for tjenesteutviklingen i NAV er vesentlig at de ulike

samarbeidspartnere fra privat og offentlig sektor (bedrifter, organisasjoner, foreninger/sammenslutninger) som etaten har kommunikasjon med blir pålagt å benytte kommunikasjon.

Forskriftsendringene innebærer ikke noe direkte påbud, men vi forstår det slik at elektronisk kommunikasjon skal være obligatorisk for næringslivet og at offentlige virksomheter ikke har den samme rett til reservasjon som privat personer, jf. § 8 som er avgrenset til «*privat personer og enheter ikke registrert i Enhetsregisteret*». Men at de, som en part, vil ha rett til varsel om varsel om vedtak, jf. § 8 (3) første setning.

Digital kommunikasjon som hovedregel - formål med differensiering av mottagere

Det er potensielt en stor asymmetri i offentlig sektors reelle digitale kommunikasjonsevne og de forventninger som settes til dem offentlig sektor kommuniserer med.

Særlig gjelder dette overfor virksomheter og organisasjoner som er registrert i enhetsregisteret og som dermed ikke har noen reservasjonsrett. Slik vi forstår det får disse virksomhetene og org et krav på seg til å være klar til å ta imot digital kommunikasjon fra det offentlige, mens det ikke er et tilsvarende krav til offentlige virksomheter å være klar til å kommunisere med dem. Vi anbefaler at innføringen av dette tantes slik at de investeringer og aktiviteter som må gjøres på mottakersiden ikke oppleves som overdrevne da avsender ikke henger med.

Forskriften differensierer offentlig sektors mottakergrupper i privatpersoner og de som er registrert i enhetsregisteret. Slik vi leser høringen blir de som er oppført i enhetsregisteret pålagt å ha en kapabilitet(som kan utløse investeringsbehov) som gir denne mottakergruppe en legitim forventning om at offentlig sektor kommuniserer digitalt med dem.

Dét setter krav til utvikling av en digital kommunikasjonsevne på veldig kort horisont. Og der dialogen med privatpersoner legges til ett felles grensesnitt mellom alle offentlige etater og meldingsformidleren i Difi, vil dialogen med virksomheter og organisasjoner ikke ha noe standardisert grensesnitt. De potensielle tilpasningskostnadene for dette er dermed noe annet enn tilknytning til sikker digital posttjeneste.

2. Om reservasjonsretten. Høringsnotatet punkt 3 – eForvaltningsforskriften § 8 (2)

Elektronisk kommunikasjon fra forvaltningen skal være hovedregelen når forvaltningen kommuniserer med innbyggere og næringsliv. Forskriftsendringen innebærer at retten til å kunne reservere seg blir hovedregelen og ikke samtykke som i dag. Fra et personvernståsted kan dette føre til at den enkelte i mindre grad har kontroll over egne opplysninger.

Arbeids- og velferdsdirektoratet er positive til at hovedregelen heretter skal være at forvaltningen har lov til å kommunisere elektronisk med sine brukere. Vi mener eventuell opprettholdelse av dagens krav til innhenting av samtykke fra bruker ville svekket muligheten for videre utvikling og digitalisering.

Samtidig er det viktig at den enkelte gis en reell valgfrihet til å kunne reservere seg ved at det gis god informasjon i forkant om den digitale løsningen og digital postkasse. Det er viktig at denne informasjonen når frem til personer som av ulike årsaker i dag ikke har oppgitt elektronisk kontaktinformasjon eller som ikke er digitale aktive. Det er viktig at brukergrupper som har behov for reservasjonsrett og som ikke selv kan forventes å reservere seg også blir ivaretatt.

Både rettslig regulering og tilpassede organisatoriske tiltak må iverksettes for at alle mottar likeverdige tjenester fra det offentlige. Slik vil vi forhindre at det oppstår et digitalt skille mellom aktive innbyggere og de som av ulike grunner ikke kan eller vil benytte elektroniske tjenester fra forvaltningen.

Vi er ikke enige i forslaget om at det bør åpnes for lokal reservasjonsrett. Vi mener dette vil kunne bidra til en uthuling av registeret, og synes prinsippet om elektronisk kommunikasjon bør rendyrkes så langt dette lar seg gjøre. Dersom «den enkelte virksomhet eller sektor» skal innføre slik rett, vil dette også kunne føre til at ordningen blir unødig vanskelig og kompleks for brukeren å forholde seg til. Det samme gjelder for lokale kontaktregistre. Det er viktig at kontaktinformasjon om borgeren samles og vedlikeholdes i ett nasjonalt register.

3. Ansvarsforhold. Høringsnotatet 4.3 – eForvaltningsforskriften §§ 31-33 og § 39

Løsningen vil inneholde flere felleskomponenter og den krever samhandling med ulike aktører som vil ha ulike roller og ansvar i forsendelsesprosessen. For å kunne etterleve personopplysningslovens krav til behandling av personopplysninger er det meget viktig å få klarlagt behandlingsansvaret i løsningen. Personopplysningsloven pålegger en behandlingsansvarlig en rekke plikter. Pliktene innebærer blant annet å sørge for tilfredsstillende informasjonssikkerhet med hensyn til konfidensialitet, integritet, kvalitet og tilgjengelighet.

Selv om rollene behandlingsansvarlig er definert i personopplysningsloven, så er det i praksis ikke alltid like lett å definere behandlingsansvaret og hvor langt det strekker seg hvor flere aktører samhandler i bruk av fellestjenester. Det gjelder også i forhold til skillet mellom når en databehandler behandler personopplysninger på vegne av en behandlingsansvarlige, og når den som fungerer som en databehandler behandler personopplysninger på egne vegne.

I utkast til nye forskriftsbestemmelser har departementet definert ansvaret til de ulike aktører, jf. §§ 31, 32 og 33. Det skilles på ansvar for behandling av personopplysninger og informasjonssikkerhet. Det fremgår ikke uttrykkelig av forskriftsteksten om sentralforvalter og postkasseleverandør defineres som databehandler eller ikke. Det samme gjelder avsendervirksomheten som behandlingsansvarlig. Vi etterlyser en klargjøring av det i forskriftsteksten.

Sentralforvalter og postkasseleverandør er pålagt et selvstendig ansvar for informasjonssikkerheten i løsningen, dvs. sikre at posten kommer frem på en sikker, effektiv og forsvarlig måte. Det er sentralforvalter som bestemmer løsningens innhold. Vi viser til forslag i § 27 om at «*Sentralforvalter setter vilkår for bruk av løsningen for digital post*» bestemmelsen.

Vi mener at avsendervirksomheten i større utstrekning bør kunne sette premisser for utvikling og videreutvikling av løsningen, og bør ha reell godkjenningsmyndighet av de komponenter og den infrastruktur som skal benyttes. Den skisserte ansvarsfordeling hvor sentralforvalter og postkasseleverandør er premissgiver og ansvarlig for informasjonssikkerhet, kan føre til at det utvikles løsning som ikke tilfredsstillende de behov de ulike avsendervirksomheter har.

Vi mener at selv om mottaker (privat personen) vil ha selvstendig rådighet over innholdet i den digitale postkassen, så bør det endelig avklares om denne type behandling faller utenfor personopplysningsloven virkeområde eller ikke.

4. Trusselutsatte personer med gradert bostedsadresse (kode 6 og 7 personer). Høringsnotatet punkt 4.3.

I høringsnotatet er det drøftet om informasjon som er gradert etter sikkerhetsloven eller beskyttelsesinstruksen, kan behandles i den digitale postkasseløsningen. For kode 6 og 7 personer er bostedsadressen gradert etter beskyttelsesinstruksen.

Det er ønskelig at løsning for digital post fra forvaltningen kan tilby et tilfredsstillende sikkerhetsnivå slik at også personer med kode 6 og 7 kan bruke den. Det gjelder også i forhold til å være registrert i register over digital kontaktinformasjon og reservasjon. Utfordringen er at selv om bostedsadressen er sperret, kan andre opplysninger om person røpe deres oppholdssted og utgjøre en sikkerhetsrisiko.

5. Nedre aldersgrense for å kunne ha digital postkasse for mottak av digital post fra det offentlige. Høringsnotatet punkt 4.4.

Vi vil vise til at personer fra de fyller 15 år også gis en rekke selvstendige rettigheter etter forvaltningsloven, som for eksempel rett til forhåndsvarsel (§16), forvaltningsorganets utrednings- og informasjonsplikt (§ 17), retten til innsyn (§ 18) og underretning om vedtaket (§ 27). Disse rettene gjelder på tvers av hele forvaltningen.

Vi er enig i at digital postkasse kan gjøres tilgjengelig for brukere ned til 15 år.

Vi mener videre at det må vurderes om mindreåriges rettigheter blir godt nok ivarettatt gjennom en ordning som krever pålogging av omsorgsperson over 18 år.

6. Hvordan skal innbyggerne få sin digitale postkasse. Høringsnotatet punkt 4.5.

Det er skissert ulike alternativer for hvorledes innbyggerne skal få tildelt postkasse fra sentralforvalter i løsningen. Vi slutter oss til alternativet om at det i oppstartfasen bør informeres om løsningen til publikum som foretar et selvstendig valg. De som ikke ønsker en slik løsning, skal kunne reservere seg mot å få tildelt en digital postkasse.

De som ønsker løsningen må selv opprette postkassen ev. søke hjelp hos en etablert brukerhjelpordning til det formålet. Vi mener at ved å ta en aktiv rolle i opprettelse av postkassen så vil den enkelte få et bevisst forhold til at post fra det offentlige heretter vil komme elektronisk.

Den registrerte bør ha rett og krav om å kunne ta med seg sin informasjon til ny leverandør. Det bør tydeliggjøres i lovtekst, vi viser til bestemmelsene i §§ 36 og 37.

7. Varslingsrett. Høringsnotatet punkt 4.7 – eForvaltningsforskriften § 8.

Varslingsretten er regulert i både forskrift § 8 og i § 30. Varslingsretten er viktig når det sendes ut forhåndsvarsel, enkeltvedtak eller annen type melding som har rettsvirkning for den enkelte. Vi slutter oss til at mottaker ikke kan velge bort å motta et varsel for denne type meldinger. Arbeids- og velferdsetaten har et ressursmessig stort spekter av brukere, og vi mener det av rettssikkerhetshensyn er viktig at dette ikke er noe som kan velges bort ved en inkurie eller fordi vedkommende ikke er kjent med konsekvensene og rettighetstapet ved sitt valg.

Vi forutsetter at det er forvaltningsorganet som er ansvarlig for at kravet etterleveres og som er avsender av varselet.

8. Tilgang til innbyggernes postkasse. Høringsnotatet punkt 4.8.

Det er i høringsnotatet ikke beskrevet mottakers tilgang til innhold i postkassen og sikkerhet med hensyn til konfidensialitet, integritet og tilgjengelighet og bruk av elektronisk ID.

Det åpnes for at andre kan gis tilgang under forutsetning av at det foreligger en fullmakt. Det reiser en rekke praktiske spørsmål om hvorledes det praktisk skal kunne gjennomføres fordi vi dag ikke har noen oversikt over fullmaktsforhold. En fullmakt kan være begrenset til å gi fullmakt til å gi tilgang til deler av den digitale postkassen. Den tilsvarende problemstillingen vil gjelde i forhold til vergemålsordningen.

En fullmektig vil ofte ikke representere bruker i alle typer saker som vedkommende har med forvaltningen eller et forvaltningsorgan. For eksempel er en bruker representert med en fullmektig i en klagesak om uførepensjon, mens vedkommende ikke representerer saken om hjelpemidler.

Vårt spørsmål er hvordan forvalte dette slik at fullmektigen kun får tilgang til deler av innholdet i postkassen som en bruker mottar fra det offentlige uten å måtte gjøre hele den

digitale postkassen tilgjengelig? Er det avsendervirksomhetens ansvar å sørge for at post sendes til fullmektig i de saker vedkommende opptrer på vegne av bruker?

Høringsnotatet beskriver at avsendervirksomheten må avgjøre om den digitale posten skal adresseres til barn eller foreldre/foresatte, på samme måte som de gjør når henvendelser sendes pr papirpost. Digitalisering av dette forutsetter at avsendervirksomhet har oversikt over familieforhold og vergemål. Familier med to foreldre må i dette scenarioet aktivt ta stilling til hvem som skal være barnets verge ift digital postgang. Der det er konflikt vil kontroll med hvordan vergeforholdet registreres og vedlikeholdes være vesentlig. Avsender må ha systemer som kan krysse digital kontaktinformasjon med både folkeregisteropplysninger og fullmakter og vergemål for korrekt adressering. Logikk og vedlikehold av fullmaktsforhold bør vurderes som en fellesløsning.

I forslaget stilles det spørsmål om avsendervirksomheten skal kunne trekke tilbake brev fra mottakers digitale postkasse ved feilsituasjoner. Vi mener at bestemmelser om tilbaketrekking og vilkårene for det bør stå i klartekst i forskriften. Likeledes bør det presiseres krav til at privat person varsles om feilsendt post, det må også presiseres krav til logging av slike tilfeller. I en gitt situasjon kan en avsendervirksomhet ønske å trekke tilbake en melding som i og for seg har gått til rett adressat. Det bør være åpenhet og sporbarhet omkring dette.

9. Lagringstid i postkassen. Høringsnotatet punkt 4.10.1

Det bør ivaretas at backup ikke blir oppbevart etter at melding er slettet av mottaker.

10. Opprettelse av et sentralt offentlig register over digital kontaktinformasjon og reservasjon. Høringsnotatet punkt 5. eForvaltningsforskriften nytt kapittel 8.

Arbeids- og velferdsdirektoratet ønsker spesielt å framheve departementets ønske om at «det sentrale registeret for digital kontaktinformasjon skal bli den sentrale kilden for innbyggers digitale kontaktinformasjon». Dette mener direktoratet er svært viktig, og ett sentralt register som kilde vil bidra til å øke både kvalitet og kompletthet.

Et slikt omfattende felles register bør ha et klart lovhjemmelsgrunnlag og detaljert regulert i forskrift.

Registeret kan etableres uten at det innhentes den enkeltes samtykke i forkant og det er heller ikke åpnet muligheter for å reserveres seg mot å stå i registeret. Registeret vil bygge på data fra kontaktregister for ID-porten og andre offentlige kontaktregistre. Ut fra personvern hensyn er det da viktig at innbyggerne informeres om utlevering av opplysninger fra kontaktregisteret til ID porten til opprettelsen av et nytt offentlig kontaktregister. Tilsvarende også av hensyn til datakvaliteten og innbyggernes tillit til forvaltningen. Ved slik informasjon bør det gis

anledning til å rette/endre opplysninger og eventuelt til å reserveres seg mot å ha en digital postkasse.

Vi etterlyser nærmere beskrivelse av hva det menes med:

- «ordinære kontaktopplysninger» i § 40 nr. 1?
- Hva er den «registrertes fullmaktsforhold» og hvilke opplysninger er det som skal registreres om tredjepersonen? Se § 40 nr. 7?

Utfordring med et slikt register er å sikre at dataene er korrekte og oppdaterte. En del av disse opplysningene vil ha kort «levetid» og endres hyppig. Datakvaliteten er til en viss grad avhengig av at den registrerte ønsker at kommunikasjon med forvaltningen skal skje elektronisk. I forskrift § 41 er mye lagt opp til hva mottaker «bør» gjøre. En registrert kan istedenfor aktivt å reservere seg heller la være å følge oppfordringene fra det offentlige om å oppdatere kontaktinformasjonen.

Ordlyden om lagringstid i § 43 er for så vidt tydelig. Det er derimot ikke gitt noen begrunnelse for ubegrenset lagring. I kommentarene til ny § 42 om folkeregisteret står det at koblingen til Folkeregisteret er blant for å kontrollere slik at «opplysninger om døde personer fjernes fra registeret.». I kommentar til ny § 43 står det at opplysningen skal slettes når de ikke lenger er nødvendige for å ivareta formålet med registreringen. Det bør derfor angis lagringstid slik at det er entydig.

Vi etterlyser en mer tydeliggjøring i forskriftsteksten av hva som kan utleveres av opplysninger fra registeret, til hvilket formål og til hvem.

11. Når klagefristen begynner å løpe. Høringsnotatet punkt 6.1

Vi er enig i at «kommet frem» i forvaltningsloven § 29 skal forstås slik at et vedtak er kommet frem når det er gjort tilgjengelig i vedkommendes digitale postkasse eller annet egnet informasjonssystem.

12. Ekstra elektronisk varsel. Høringsnotatet punkt 6.3. eForvaltningsforskriften § 8 (7) og § 30

Vi stiller oss positive til at det skal gis ekstra elektronisk varslingsrutine til mottaker for meldinger som har betydning for vedkommende rettsstilling. Vi vil likevel presisere at den digitale postkassen må være brukerens eget ansvar når den først er opprettet. Det må antas at det er et særlig behov for en slik varslingsrutine i en oppstartsfase og fordi et varsel som mottas på sms og e-post lett kan oversees i mengden av informasjon som formidles over disse kommunikasjonskanalene. Disse opplysningene kan være av meget stor betydning for mottaker. Det vil også være en slags erstatning fra dagnes reserveløsning om at vedtaket sendes på papir dersom noe galt oppstår. Vi mener at det ikke bør være opp til det enkelte forvaltningsorgan å kunne velge et slikt ekstravarsel. Vi slutter oss derfor til felles regulering av ekstra elektronisk varsel i den generelle bestemmelsen i § 8 nr. 7.

13. Sikkerhetsmål og sikkerhetsstrategi. Høringsnotatet punkt 6.4.

eForvaltningsforskriften § 13

Forvaltningsorganet som benytter elektronisk kommunikasjon skal ha beskrevet mål og strategi for informasjonssikkerhet i virksomheten. Vi anbefaler at ISO 270001 benyttes, men målet er ikke å få et eget system for informasjonssikkerhet. Kravene i standarden skal implementeres i virksomhetenes helhetlige styringssystem. Vi støtter departementets forslag om regulering av sikkerhetskrav og øvrige plikter i høringsbrevet

14. Personvern og informasjonssikkerhet. Høringsnotatet punkt 8.

Vi har ingen merknader til innholdet i dette kapitlet. Det gir kun en generell beskrivelse av ivaretagelse av personvern og informasjonssikkerhet uten nærmere knytning til løsning. For øvrig legger vi til grunn at personopplysningslovens bestemmelser kommer utfyllende til anvendelse.

15. Taushetsplikt. eForvaltningsforskriften §§ 34 og 44

Bestemmelsene om taushetsplikt bør også omfatte taushetsplikt etter særlovgivning, som for eksempel NAV loven og lov om sosiale tjenester i NAV.

Til slutt vil vi nevne at vi mener det er to suksesskriterier for en raskes mulig overgang til digital kommunikasjon: tildeling av digital postkasse til borgere over 18 år og et tett samarbeid med de største etatene som har et bredest mulig samarbeid med borgerne.

Vennlig helsing

for
Yngvar Asholt
kunnskapsdirektør

for
Inger Reidun Mikalsen
seksjonssjef